

Oponentský posudek na rigorózní práci Mgr. Jana Synka

na téma

„Ne bis in idem“

Volbu tématu považuji za vhodnou. Zásada ne bis in idem je jednou ze základních zásad trestního řízení a její obsah i účinky jsou obsahem mnoha odborných diskusí na národní i evropské úrovni. Navíc jde o téma prakticky dobře využitelné, což je jeden ze znaků kvalifikačních prací tohoto druhu.

Rigorózní práce o rozsahu 141 stran textu je rozčleněna na pět částí, kromě úvodu a závěru. Součástí práce jsou i požadované dodatečné náležitosti (resumé, klíčová slova, navíc seznam použitých zkratk atd.).

Použitá metoda je odpovídající. Autor deklaruje jako cíl své práce objasnit podstatu a význam zásady ne bis in idem, rozebrat příslušná ustanovení vnitrostátních předpisů a poukázat na konstantní judikaturu.

Úvodní částí práce představuje vymezení obecného pojmu. Dále pak zpracovatel vstupuje přímo do analýzy vnitrostátní úpravy. Samostatná část je věnována vymezení a pojetí zásady v mezinárodním právu veřejném a v právu Evropské unie. Spolu s částí IV., v níž je rozpracována judikatura tyto dvě partie tvoří těžiště práce.

Zvláštní pasáž pak zpracovatel věnoval možnosti stíhání dílčích skutků pokračujícího trestného činu.

Závěrečná část obsahuje stručné úvahy zpracovatele, jimiž vyjadřuje svá stanoviska k některým problematickým aspektům aplikace zásady ne bis in idem.

Domnívám se, že autor měl poskytnout prostor též popisu historického vývoje zásady, protože nejde o nový a nově užívaný institut trestního práva, ale o zásadu, která má rozhodně dlouhou a zajímavou historii.

Požadavek na práci se zahraničními zdroji splnil uchazeč tím, že zpracoval partii charakterizující mezinárodní úsilí o sjednocení přístupu k zásadě ne bis in idem a také pokusy Evropské unie o vymezení zásady pro potřeby evropské justiční oblasti v trestních věcech (část III). Zde bych však pro příště doporučil systematicky oddělit části o mezinárodním právu veřejném a části o právu Evropské unie (resp. ES/EU před Lisabonskou smlouvou), v opačném případě působí celek nepřehledně.

Autor používá mnoha odborných zdrojů, a v tomto kontextu, kromě jejich rozsahu, oceňují zejména skutečnost, že je přiměřeně přístupný diskusi a nestaví se k nim jen kriticky, neponechává mnohost názorů bez komentáře, ale provází je vlastními, i když někdy poněkud kontroverzními stanovisky (viz např. str. 89-90 nebo 129-130, atd.).

V závěrečné partii uchazeč dobře shrnuje poznatky, získané v průběhu zpracování práce. Závěry v podobě úvah de lege ferenda jsou kritickým odrazem předchozích rozborů a stanovisek obsažených v práci.

Použitá literatura je dostačující a svědčí o schopnosti uchazečky pracovat s cizojazyčnými prameny. Po formální a jazykové stránce je práce zpracována požadovaným způsobem, snad až na některé překlapy nebo podobné drobné nesprávnosti (autor V. Kratochvíl není Václav, ale Vladimír – viz str. 129).

Uchazeč prokázal schopnost vyhledat a využít vědecké i odborné prameny způsobem požadovaným pro tento typ kvalifikačních prací, jakož i podrobnou znalost zvolené problematiky.

Práci doporučuji k obhajobě a po úspěšné obhajobě a ústní zkoušce doporučuji, aby byl Mgr. Janu Synkovi udělen titul doktora práv.

Otázky k ústní obhajobě:

. Doporučuji, aby uchazeč při obhajobě představil názory na zásadu ne bis in idem v některém z členských států Evropské unie (kromě ČR a SR).

V Praze dne 7. ledna 2010

prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, Ph.D., DSc.

